

що питання охорони банківської таємниці є доволі важливим. В нашій державі існує багато нормативно-правових актів, які регулюють суспільні відносини в цій сфері. Законодавець прагне створити достатні умови для дотримання визначених в законі вимог. Водночас розвиток цього інституту в сучасних умовах потребує не лише наукових пошуків, а й вдосконалення чинного законодавства, можливо навіть з урахуванням вимог міжнародних стандартів.

Література:

1. Кримінально-процесуальний кодекс України від 28.12.60// Верховної Ради (ВВР).– 1961, № 2.– ст.15.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 року //Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР). – 1984, додаток до №51. – ст.1122.
3. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2000 року // Відомості Верховної Ради (ВВР).–2001, № 25-26.– ст.131.
4. «Human rights: theory and practice» Peer-reviewed materials digest (collective monograph) published following the results of the First International educational and scientific forum (Poland, January 23-28, 2017) – London: IASHE, 2017. – 184 p. // Kulak N. Natural rights:methods of protection – pp. 12-15.

УДК 340.0

ПРОБЛЕМИ СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ «ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ» І «ПРАВОВИЙ ВПЛИВ» У СУЧАСНІЙ ТЕОРІЇ ПРАВА

Студент Д.І.Галицька, гр. СП-1-16,

студент Зубрицька А.Д. гр. БП-2-16

Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак

Київський національний університет технологій та дизайну

Дослідження ролі та значення права у процесі розвитку суспільних відносин є значимо важливим завданням сучасної теорії держави і права та юридичної науки. Питання щодо чіткого розмежування тих понять, які застосовуються при визначенні змісту та сутності тих чи інших правових явищ, що даються ознаки у процесі функціонування права, завжди будуть актуальними.

Так, регулятивну функцію права, прийнято тлумачити через звернення поняття «правове регулювання» та «правовий вплив» [1].

Актуальність теми зумовлюється наступними причинами [2]: По-перше, побудова цілісної теорії розвитку і функціонування права в умовах сучасного суспільства, прямо передбачає визначення та всебічний аналіз ряду ключових понять, які дозволяють адекватно описати способи, механізми, принципи та цілі взаємодії права і суспільства, а також його впливу на розвиток та стабілізацію

суспільних відносин. Необхідність та актуальність такої теорії пояснюється об'єктивною потребою формування загальнотеоретичної основи для опису, реконструкції та моделювання системи відносин у системі «суспільство — держава — право», яка, у свою чергу, може стати підґрунтям для розробки програм державно-правового розвитку сучасної України. Серед найважливіших понять, що лежать в основі такої теорії, є поняття правового впливу та правового регулювання, які «виступають інструментами наукового мислення і використовуються для відображення об'єктивної сутності правових явищ» [2].

По-друге, оцінюючи процеси функціонування права, і правової систем, виникають питання щодо тих засобів та механізмів, завдяки яким право трансформує ті чи інші суспільні відносини. Такий вплив права реалізується одночасно на кількох рівнях, тому виникає потреба у чіткому розмежуванні цих рівнів та визначенні їх сутності, що, у свою чергу, змушує більш ретельно підійти до висвітлення власне юридичних засобів впливу на суспільні відносини, і тих, що забезпечуються на рівні загального сприйняття права у суспільній свідомості та його відображення у суспільному бутті людини.

По-третє, аналіз правової реальності нерозривно пов'язаний з визначенням специфіки та співвідношення основних явищ, що утворюють зазначену правову реальність.

Механізм правового впливу – це нормативний вплив на суспільні відносини системи спеціально-юридичних засобів (норм права), юридичних фактів, правовідносин, засобів загальноюридичних (правових принципів) правосвідомості, правової культури та інших, спрямована на організацію суспільних відносин.

Регулювання це упорядкування, або приведення чогось відповідно до чогось. Правове регулювання – це здійснюване державою за допомогою права й сукупності правових засобів упорядкування суспільних відносин, їх юридичне закріплення, охорона й розвиток.

Науковці наголошують, що відмінності між правовим впливом і правовим регулюванням визначається за обсягом: предмет правового впливу є значно ширшим, ніж предмет правового регулювання; за змістом: правовий вплив не завжди має точний юридичний засіб, бо разом з нормами права вплив охоплює інші методи впливу на поведінку людей; за механізмом реалізації права, правовий вплив здійснюється шляхом системи неюридичних засобів – ідеологічних, психологічних, інформаційних та інших механізмів.

Література:

1. Скакун О. Ф. Теорія держави і права [Текст] : підручник / О. Ф. Скакун. – Харків : Консум, 2001. – 656 с.
2. Тарахонич Т. І. Метод правового регулювання як категорія юридичної науки / Т. І. Тарахонич // Правова держава : щорічник наук. праць Ін-ту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. — К., 2009. — Вип. 20. — С. 141.
3. Пархоменко Н. М. Джерела права: проблеми теорії та методології: монографія / Н. М. Пархоменко. — К. : Юридична думка, 2008. — С. 48.

4. Максимов С. И. Правовая реальность: опыт философского осмысления / С. И. Максимов ; Нац. юрид. академия Украины имени Ярослава Мудрого. — Х. : Право, 2002. — 328 с.
5. Бобровник С. В. Правова система, правова надбудова та механізм правового регулювання: співвідношення понять / С. В. Бобровник // Правова держава : щорічник наук. праць Ін-ту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. — К., 2002. — Вип. 13. — С. 48.
6. Петришин О. Громадянське суспільство — підґрунтя формування правової держави в Україні / О. Петришин // Вісник Академії правових наук України. — 2003. — № 2 (33)— 3 (34). — С. 149.
7. Гессен В. М. Теория правового государства / В. М. Гессен. — СПб. : Студ. касса взаимопомощи при С.-Петербур. политехникуме, 1909. — С. 6—7.
8. Кулак Н.В. Проблеми нормативно-правового регулювання інноваційної діяльності в Україні // Н.В. Кулак // Материали міжнародної науково-практичної конференції Інститута уголовної політики и прикладної кримінології г. Кишинев, ноябрь 2016г.

УДК 340.12

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПРАВОСВІДОМОСТІ В УКРАЇНІ

Студент О.Д. Логвіна, гр. СП1-16
Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак
Київський національний університет технологій та дизайну

Правосвідомість суспільства сьогодні, як ніколи, динамічно трансформується. На етапі входження української держави до Європейського Союзу постає важливе завдання зміни старих поглядів на нові демократичні цінності суспільного буття. Головною зміною має стати зміна суспільної правосвідомості та правової культури.

Сучасна правова теорія трактує правосвідомість як сукупність емоцій, почуттів, настанов, ідей, теорій, концепцій, за посередництвом яких відображається правова дійсність, формуються ставлення до права та юридичної практики, ціннісна орієнтація щодо правової поведінки, бачення перспектив і напрямів розвитку правової системи [1, с. 147].

Таким чином, під правосвідомістю розуміється різновид суспільної свідомості, який відображає в правових чуттєво-раціональних формах існуючу правову дійсність, правові явища, що існували в минулому, і бажані правові явища, здійснює нормативно-регулюючу дію на соціальну діяльність людей [2, с. 30].

Аналіз праць науковців з питань правосвідомості виявив наступні узагальнені ознаки правосвідомості: